

РЕШЕНИЕ

№ 4984

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1840** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Х. Г. Т., гражданка на Е. против решение № 8/10.01.2013г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателката е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателката твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради липса на мотиви относно конкретните факти и обстоятелства за нуждата ѝ от закрила и ситуацията в страната на произход. Искането до съда е за отмяна на решението. Допълнителни доводи за незаконосъобразност на отказа за предоставяне на закрила, основани на събраните по делото нови доказателства, се излагат в устните състезания по делото от процесуалния представител на жалбоподателката адв. Х., назначен по реда на ЗПП.

Ответникът – председателя на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения, изложени в представените по делото писмени бележки.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за липса на предпоставките за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна

следното:

Жалбата от 18.02.2013г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 07.02.2013г.

При разглеждането ѝ по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано по молба вх. № 651/18.07.2012г. по описа на РПЦ – С., подадена от Х. Г. Т., гражданка на Е., [дата на раждане] в [населено място], Е., вероизповедание: християнка, народност: амариня, семейно положение – неомъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Самоличността ѝ е установена въз основа на подписана декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

Молбата е последваща по смисъла на §1 т.6 от ЗУБ – трета по ред и регистрирана на 18.07.2012г., видно от регистрационен лист № УП 3657/18.07.2012г. Разгледана е в производство по общия ред на основание чл.70, ал.2 от ЗУБ, предвид изтичането на тридневния срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, видно от докладна записка на интервюист Е. Ц. от 20.08.2012г.

Предходните две производства по ЗУБ са приключили с издаването на отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, който е потвърден с влезли в сила съдебни актове на АССГ и ВАС.

В административното производство е установено, че жалбоподателката е пристигнала легално в страната, с работна виза през септември 2008г. и е работила в суданското посолство в РБ.

С Х. Г. Т. е проведено интервю, за което е съставен протокол рег. № УП 3657/19.10.2012г. Пред интервюиращия орган жалбоподателката мотивира искането си за закрила и нежеланието си да се завърне в страната на произход с проблемите на баща ѝ в сферата на политиката. Твърди, че той членувал в опозиционната партия К. по време на демократичните избори през 2005г. Баща ѝ бил в затвора една година и половина. След като го освободили, той починал. В тази връзка жалбоподателката посочва, че като член на семейството няма право да работи в Е., няма право да учи, нито да се развива, няма и сигурност. Твърди, че разполага с документи - призовка, която доказва историята ѝ.

Въз основа на проведеното интервю е изготвено становище на ст. експерт в РПЦ – С., в което е направено предложение да се откаже предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

В административното производство жалбоподателката е представила в превод на български език препис от призовка рег. № УП 3657/10.12.2012г., с която е призована през 2010г. да се яви в полицейското управление на полицейски комисариат на Район К. във връзка с участие в обществен бунт през 2005г., както и препис от членска карта, в превод на български език на името на Г. Т. партия Коалиция за Единство и Д.. В преписката се съдържа и справка вх. № 01-6215/21.11.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ относно обстановката в Е. – общо положение, състояние на човешките права, рискови групи, отношение на властите към партията „Коалиция за единство и демокрация”.

Видно от писмо изх. № Т-5565/05.08.2012г. на директора на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Х. Г. Т., [дата на раждане] в Е., в случай че отговаря на условията на

ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на оспореното решение № 8/10.01.2013г. на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство жалбоподателката представя в превод на български език - удостоверение № 034/5/2/04 от 09.10.2004, на главния секретар на партия „Коалиция за единство и демокрация”, според което тя е редовен член на партията от 10 октомври 2000г. и като такъв, както и копие на членска карта на името на жалбоподателката за членство в партията „Коалиция за единство и демокрация” от 05.07.2003г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ – председателя на ДАБ при МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ в производството по общия ред.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма съгласно изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК. Неоснователни са възраженията в жалбата за липса на мотиви относно фактите, релевантни за твърдяната нужда от закрила. Ответникът е обсъдил изложените от жалбоподателката факти относно причините, поради които не желае да се завърне в страната на произход. В съответствие с чл. 75, ал. 2 от ЗУБ е обсъдена и ситуацията в Е..

В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т.1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ в хода на административното производство е взето становище на ДАНС по подадената молба за закрила.

Основният спор по делото касае материалната законосъобразност на отказа за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, която следва да бъде преценявана във връзка със задължението на административния орган, да изясни всички факти и обстоятелства относно причините, поради които чужденецът търси закрила и ситуацията в страна му на произход.

Съгласно чл. 8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Нормата на чл. 9, ал.1 от ЗУБ предвижда, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства - смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Съгласно чл. 9, ал.2 от ЗУБ регламентира, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените

нации за бежанците.

Съгласно [чл. 142 от АПК](#), съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. В тази връзка съдът следи за спазването на материалния закон при издаването на обжалваното решение спрямо фактите, които административният орган е могъл обективно да изследва и прецени.

В конкретния случай председателят на ДАБ е извършил преценка за наличие на основанията за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, въз основа на изложените от Х. Г. Т. в интервюто от 19.10.2012г. причини за нежеланието ѝ да се завърне в Е. и представените в хода на административното производство документи - препис от призовка на градска управа на А. А., Полицейско управление, район К. и препис от членска Идентификационна карта на Коалиция Единство и Д., на името на Г. Т.. На това основание е приел, че по време на изборите в Е. през 2005г., до 2008г. тя е работила извън страната си по произход, поради което представената членска карта на баща ѝ и призовка за явяване в полицейско управление през 2010г. не обосновават основателен страх от преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

Съдът намира, че този извод на административния орган не съответства на материалния закон. Действително в първото производство по ЗУБ жалбоподателката е заявила, че не е имала никакви проблеми с властите в Е.. Не е спорен по делото и фактът, че тя е напуснала легално страната на произход през 2008г. без каквито и да било пречки от страна на официалните власти. Но в хода на административното производство, при провеждането на интервюто са останали неизяснени, твърденията ѝ относно причините за страх от преследване в Е.. Видно от протокола от 19.10.2012г. от страна на интервюиращия орган не са ѝ поставени допълнителни въпроси за какво се отнасят документите, за които твърди, че доказват историята ѝ. Препис от тези документи – призовка и членска карта са представени от чужденката на 10.12.2012г., след провеждане на това интервю, но с нея не е преведено ново интервю за изясняване на твърденията ѝ за нежеланието да се завърне в Е. във връзка с обстоятелствата, посочени в призовката. Съгласно чл. 8, ал. 6 от ЗУБ страхът от преследване може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, освен ако тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи закрила по този закон. Получаването на призовка от страна на чужденеца, да се яви във връзка с бунт, пред полицейски органи в страната си на произход, макар и да е станало след нейното напускане, може да се източник на страх от преследване по смисъла на цитираната разпоредба. Поради това изводът на ответника в оспореното решение, че представените от жалбоподателката доказателства не установяват основания за предоставяне на бежански статут по чл. 8 от ЗУБ е необоснован и направен, без да са изяснени в пълнота твърденията ѝ за търсената закрила.

В тази връзка следва да бъдат преценявани и представените в съдебното производство нови доказателства относно членството на Х. Г. Т. в Коалиция за единство и демокрация – К., както и данните от удостоверението от 2004г., че е призовавана, разпитвана и изтезавана. Тези обстоятелствата са съществували към момента издаване на оспореното решение и са от значение за преценката на материалноправните предпоставки по чл. 8 от ЗУБ. При изпълнение на задължението за изясняване на всички причини за търсената закрила от страна на административния орган, е могло

да бъдат установени, въпреки че пред интервюиращия орган жалбоподателката не е изтъкнала принадлежността си към партията К..

С оглед на изложеното, отказът за предоставяне на бежански статут се явява издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила и следва да бъде отменен.

Изложените от Х. Г. Т. обстоятелства за преследване и опасност от изтезания от полицейските органи в Е. и представените в тази връзка нови доказателства, рефлектират върху личното ѝ положение в страната на произход и съществуването на заплахата за живота, сигурността или свободата ѝ, както и наличието на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, поради което следва да се приеме, че са относими и към основанията за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9 от ЗУБ. Неизясняването на тези обстоятелства обоснова извод за незаконосъобразност на атакувания акт и в тази част.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че административният орган е обсъдил актуалната обстановка в Е. и изводите му за липса на въоръжен конфликт в страната на произход кореспондират с данните от приложената по преписката справка от 21.11.2012г. и са в съответствие с чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Въпреки това неизясняването на всички факти и обстоятелства от значение за търсената от Х. Г. Т. закрила по ЗУБ, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец в съответствие с Конвенцията относно статута на бежанците от 1951г. и Протокола за статута на бежанците от 1967г., налага отмяна на решение № 8 от 10.01.2013г. изцяло. Преписката следва да бъде върната на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата на жалбоподателката от 18.07.2012г., в което да бъдат изяснени всички факти относно личната ѝ история, относно твърденията ѝ за страх от преследване и по-конкретно причините, във връзка с които е търсена и призовавана от полицейските органи в А. А., както и тези, свързани с членството ѝ в партията К.. След изясняването им следва да се извърши преценка за наличие на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, в това число и дали като член на опозиционна партия, Х. Т. попада в някоя от рисковите групи, посочени в доклада за спазването на човешките права в Е., цитиран в представената по делото справка вх. № 01-6215/21.11.2012г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С.-град, I - во отделение, 11 – ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Г. Т., гражданка на Е. решение № 8/10.01.2013г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на Х. Г. Т., гражданка на Е. рег. № 651/18.07.2012г. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: